

WYBAW NAS, PANIE!

Od POWIETRZA,
głodu, ognia
i wojny

Wydawnictwo
Ojców Franciszkanów
Niepokalanów 2020

© Copyright by Wydawnictwo Ojców Franciszkanów 2020

Opracowanie
o. dr Robert Leżohupski OFMConv.
o. Andrzej Iwanicki OFMConv.

Projekt okładki
Adam Piasek

Korekta
Joanna Wójcik

Skład
Stanisław Tuchołka

ISBN 978-83-7766-196-3

Wydawnictwo Ojców Franciszkanów Niepokalanów 2020
ul. o. M. Kolbego 5
96-515 Teresin
tel. 46 864 22 08
e-mail: wydawnictwo@niepokalanow.pl
e-sklep: wydawnictwo.niepokalanow.pl

1. Katedra chorych

Choroba, kruchość i słabość dotyczą nas wszystkich, wszyscy jesteśmy naznaczeni słabością, chorobą, pielgrzymowaniem ku śmierci. Stajemy się ubodzy, słabi, potrzebujący.

Ps 41: Szczęśliwy ten, kto myśli o biednym i o nędzarzu, w dniu nieszczęścia Pan go ocali. Pan go ustrzeże, zachowa przy życiu, uczyni szczęśliwym na ziemi i nie wyda go wściekłości jego wrogów. Pan go pokrzepi na łożu boleści: podczas choroby poprawi całe jego postanie (w. 2–4).

Syr 7,35: Nie ociągaj się z odwiedzeniem chorego człowieka, albowiem za to będą cię miłować.

Jezus uzdrawia, cierpi z cierpiącymi, walczy ze złem, zaprasza do zaufania. Łoże cierpiącego staje się miejscem obecności Boga.

A wieść o Nim rozeszła się po całej Syrii. Przynoszono więc do Niego wszystkich cierpiących, których dręczyły rozmaite choroby i dolegliwości, opętanych, epileptyków i paralityków, a On ich uzdrawiał (Mt 4,24).

...byłem chory, a odwiedziliście Mnie... (Mt 25,36).

*Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic. Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego (Iz 53,3–4).
Vulgata: *A my go uznaliśmy za trędowatego (Et nos putavimus eum quasi leprosum).**

Jezus troszczy się; uzdrawia; jest śmiertelnie zraniony, nosi znaki cierpienia, stygmaty pasji, nawet w ciele uwielbionym (Łk 24,39–40; J 20,20.27).

Choroba potęguje **samotność, izolację, umieranie relacji**, wrażliwość psychiczną i dystans. Troska o chorych to branie odpowiedzialności, przewyciężenie lęku, akceptacja własnej niemocy, rezygnacja z bycia bohaterami, by stanąć obok. Spotkanie z chorym **rozbraja nas i domaga się dyscypliny, to on jest głównym bohaterem, nie my**. W braku słów płacz, troska, dotyk.

Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana (Jk 5,14) – namaszczenie, zapach życia, troska o ciało.

Każdy chory ma katedrę, z której naucza każdego z nas, abyśmy poznali naszą słabość i kruchość.

Spis treści

Modlitwa – moc miłości — 5

Ojciec ubogich w strapieniu
czasów zarazy — 27

Homilia w czasie Mszy św. beatyfikacyjnej
Ojca Rafała Chylińskiego — 39

Modlitwy za wstawiennictwem
bł. Rafała Chylińskiego — 43